

τῆς Σταμάτας τῆς γυνῆς τοῦ Φραντζέσκου Βαβιλόνην ἀπο / θανόντας της νὰ εἶναι
ἐδικόν της. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἐπάντρεψεν καὶ τὴν ἄλλην της ἀνηψιά / τὴν Μαργα-
ρίτα καὶ ἔδωσέν της καὶ ἐκείνης τὸ σπίτιν της ἀπὸς τότες ποὺ τὴν ἐπάντρεψεν καὶ
ἔ / τζιν νὰ μὴν ἡμποροῦ οἱ αὐτὲς ἀνηψιές της οἱ ἄνωθεν ἡγου ἡ Μαργαρίτα καὶ ἡ
Σταμάτα / νὰ πειράξου τὴν ἄνωθεν Καλὴ διὰ κανένα μόνον μήτε αὐτὲς μήτε τὰ
παιδιάν τος / ἀλλὰ πᾶσαν εἰς τος νὰ ἔχην τῆς ἐξουσίας της ὅ,τι τὸς ἤδωκε νὰ τὰ
κάνη ὡς θέλε / ι καὶ βούλεται. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος βάζειν καὶ παρα-
καλετοὺς μάρτυρες τοὺς κάτωθε γεγρα / μμένους:—

/ — Ἰωάννης Διασορηνὸς μάρτυρας παρακαλετοὺς

/ — Μαθὼς Μουσκόπουλος ἀπὲ τῇ Μουνος μιράτυρας καὶ γὰ νὰ / μὴ ἡξέρει νὰ γράψῃ
ἔγραψα ἐγὼ Ἰωάννης Διασορηνὸς διὰ λόγον του

/ — Ἰωάννης Γαλανὸς τοῦ Λαμπριανοῦ μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

124

Πάκτωση. Βοῖβονταλίκι

φ. 74^Γ

/ Φ 73

/ [+Εἰς δόξαν τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ἐν μηνὶ Μαρτίου 6/ εἰς
τὴν τοποθεσία / [...] / ἰον εἰς τὸ σπίτιν τοῦ κυρ Γεώργην Ξενάκην παρόντος κάμοῦ
τοῦ ὑπογράφοντος / νοτάριου ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ μισέρ Γιαννάκης Διασορηνὸς πρεζεν-
τάροντας ὁ αὐτὸς μισέρ / Ξενάκης μία πακτωσία καμωμένην ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ
ὑπογράφοντος νοτάριου / ἀπὸ τοὺς 1671/Ἰουλίου 17/ νουμενάροντας πὼς ὁ αὐτὸς
Διασορηνὸς ἔδωσεν τῆς κυ / ρὰ Σταμάτας θυγατρὸς ποτὲ Ἰωάννη Στελιανοῦ ρεάλια
24/ νὰ τὰ κρατῇ καὶ νὰ τὰ τρώγῃ ἕως / χρόνους ὀχτὼ καὶ ἡ κερά Σταμάτα πάλι
ἔδωσεν τοῦ μισέρ Γιαννάκην τὸ ἀμπέλι ὅπου εἶχεν / εἰς τὴν τοποθεσία τῷ Ζιργίω
τὸ σύνμπλιο των Μπροφιτάδων καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας τὸ ὁποῖο / τὸ ἔχουσιν
μαζὶν με τὴν ἀνηψιάν της τὴν Κατερίνα. Ἀκόμη ἔδωσέν του καὶ τὰ χωράφια ὁ / ποὺ
εἶχε εἰς τὰ Χανιδοῦ καὶ ἔχου κοντετζιὸν ὅτι νὰ τὰ τρώγῃ ἕως χρόνους ὀχτὼν καὶ
φτάνον / τας οἱ ὀχτὼν χρόνοι νὰ ἀποκόβγουνται τὰ αὐτὰ πράματα καὶ ἂν ὑπᾶσιν
πέρα πάνω / ἀπὸ τὰ εἰκοσιτέσσερα ρεάλια νὰ τῆς τὰ στρέφῃ ὁ Διασορηνὸς εἰ δὲ καὶ
πᾶσιν λιγότερα / ἀπὸ τὰ 24/ νὰ τὰ σώνῃ ἡ Σταμάτα τοῦ Διασορηνοῦ. Τῶρι τὴν
σήμερον ἐπέρασαν δύο / χρόνοι ἀπάνων κάτω καὶ ἔπεψεν ὁ μισέρ Γιαννάκης τὸν

κὺρ Ἰωάννη Παραμπούλον καὶ τὸν κὺρ / Χεώργην Τραγάζην καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐπο-
κόψασιν τὰ ἄνωθεν πράματα καὶ ἐβά / λασιν τὸ ἀμπέλιν ρεάλια 19/ καὶ ἄσπρα 24/
νέτα καὶ ἐβγαλα καὶ τὸ βοῖβονταλί / κιν καὶ τὰ χωράφια ρεάλια 11 καὶ ἄσπρα 24/
ὅπου γίνεται ὅλος ὁ ἀριθμὸς ρεάλια [[εἶ / κοσι ὀχτὼ]] τρι / ἄντα καὶ ἄσπρα σαράντα
ὀχτὼ ἡγου ρεάλια 30 καὶ ἄσπρα 48/ ἐβγαλε καὶ τῶν ἀποκοφτά / δων τὰ 48/ ἄσπρα
μένου νέτα ρεάλια 30/ ἔχει νὰ τῆς στρέψην ὁ Διασορηνὸς ρεάλια [[τέ / σσερα 4/]]
ἔξε ἦτοι 6/ οἱ ὅποιοι ἀποκοπτάδες εἶναι ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔδωσαν τὸ λόγον τος /
ἔτзин ἐμπροστε τοῦ κυρ Δημήτρη Ξενάκην καὶ κυρ Κωσταντῇ Τζιφεράκην καὶ
κυρ Κω / σταντῇ Τραγάζην.— —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ — ἐβαλα τὸ ἀμπέλι ὅλο ρεάλια	—	48
/ — καὶ τὰ χωράφια ὅλα ρεάλια	—	28
/ ἐβγαλε τὰ μισὰ	—	76
/ μένου		38
/ ἐβγάζομε τὸ βοῖβοταλίκι ρεάλια	7 — ἄσπρα	72
/ — μένου νέτα — ρεάλια	30 — ἄσπρα	48

125

Πώληση

φ. 74v

/ Φ 73

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 10/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμου τοῦ [ὑπογράφοντος] / νοτάριου ἐδῶ παρὸν τὰ δύο μέρην τὸ ἐν
μέρος ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης τὸ δὲ [ἄλλο μέρος ἡ κε] / ρὰ Κυριακὴν λεγο-
μένην τοῦ Σπαθάρου λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Κυριακὴν τὸ πὼς νὰ ἔχη [..... εὐ] / ρί-
σκεται ἀπὲ γόνικόν της ἕνα σπίτιν ἡγου κατώγιν το ἀποκατωθιὸ τῆς κάμαρας τῆς
[..... Κυ] / ριακῆς καὶ σύνμπλιο τοῦ Τζουάνε Στρούμου ἡγου τοῦ Βενετζιάνου εἰς
τὸ μέρος τῆς πόρτας του[.....] / ἀπὸ μέσαν καὶ σύνοραν τῆς Σάντας Μαρίας, τὸ
ὅποιο σπίτιν κατώγιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ / κερά Κυριακὴν μεῖς ἰδίαν της γνώμην
καὶ βουλήν της ἐβαλε τὸν μαστρὸ Ἰωάννην τὸν κτίστην του / ..σι καὶ ὁ ἄνωθεν
μισέρ Τζωρτζέτος ἐβαλε τὸν μαστρο Γεώργην τοῦ Γιακουμῆ τὸν κτίστην καὶ ἐπό-
κο[ψεν] / τὸ ἄνω λεγόμενον σπίτιν καὶ ἐβαλάν τον ρεάλια Δεῖκοσι τέσσεραν ἦτοι